

Sygn. akt: III AUa 1155/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Janina Kacprzak

Sędziowie: SSA Lucyna Guderska (spr.)

SSO del. Beata Michalska

Protokolant: sekr. sądowy Przemysław Trębacz

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2014 r. w Łodzi

sprawy **Z. C.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.**

o emeryturę,

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 24 maja 2013 r., sygn. akt: V U 1060/12;

zmienia zaskarżony wyrok i oddala odwołanie.

Sygn. akt III AUa 1155/ 13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 września 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił Z. C. prawa do emerytury, ponieważ nie udowodnił on wymaganych 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy nie potraktował jako pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w Agencji nr (...) przy Kombinacie Budowlanym w C. w okresie od 1975 r. do 6 maja 1992r., bowiem z przedłożonych dokumentów nie wynika, że w tych okresach wnioskodawca był kierowcą samochodów ciężarowych.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przyznanie mu prawa do emerytury.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 24 maja 2013r. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał Z. C. prawo do emerytury od 1 września 2012r.

Rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji zapadło w następującym stanie faktycznym:

Z. C. ur. (...), złożył w dniu 21 września 2012r. złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach.

Wnioskodawca legitymuje się okresem ubezpieczenia wynoszącym łącznie ponad 25 lat. Organ rentowy uznał za udowodnione 7 lat, 8 miesiące i 21 dni pracy w warunkach szczególnych.

Z. C. od dnia od 1 sierpnia 1969r. do dnia 31 grudnia 1989 r. był zatrudniony w Kombinacie Budowlanym w C.. Przy rozwiązaniu stosunku pracy otrzymał świadectwo pracy, w którym wskazano, że w okresie zatrudnienia zajmował stanowisko malarza oraz kierowcy samochodu ciężarowego.

Pracując w Kombinacie Budowlanym w C. wnioskodawca do 1974 roku pracował jako malarz, od 1975 roku pracował jako kierowca samochodu dostawczego m-ki (...). W maju 1980r. wnioskodawca ukończył kurs prawa jazdy kategorii „C” uprawniający go do kierowania pojazdami ciężarowymi i od tego czasu rozpoczął prace na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego. Jako kierowca samochodu ciężarowego wykonywał pracę w Bazie Transportowej Kombinatu, samochodami ciężarowymi, m. in. marki S. i J., tj. pojazdami o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, dowożąc materiały budowlane na miejsca realizowanych przez Kombinat budów. Pracę jako kierowca samochodu ciężarowego wnioskodawca świadczył stale i w pełnym wymiarze czasu pracy nieprzerwanie do 31 grudnia 1989 roku. Do innych prac nie był kierowany.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy stwierdził, że odwołanie jest zasadne i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Z. C. przysługuje prawo do emerytury przewidzianej w art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 153 z 2009r., poz. 1227 – tekst jednolity z późn. zm.), ponieważ legitymuje się on wymaganym 15 – letnim okresem pracy w szczególnych warunkach.

W ocenie Sądu Okręgowego materiał dowodowy zebrany w sprawie dał dostateczne podstawy do przyjęcia, że w okresie od 1 maja 1980r. do 31 grudnia 1989r. jako kierowca samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, w Kombinacie Budowlanym w C. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w transporcie określoną w dziale VIII poz. 2 wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Po zaliczenie spornego okresu do kategorii prac świadczonych w warunkach szczególnych wnioskodawca posiada wymagany letni staż pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, spełnia jednocześnie pozostałe warunki do uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury. Dlatego też Sąd Okręgowy uznając wniesione odwołanie za zasadne z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. przyznał wnioskodawcy prawo do świadczenia emerytalnego poczynając od dnia 1 września 2012 roku, tj. od pierwszego dnia miesiąca złożenia wniosku o przyznanie świadczenia (art. 129 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

W apelacji organ rentowy zaskarżył powyższy wyrok w całości zarzucając naruszenie prawa materialnego, tj. art. 184 w zw. z art. 32 ust. 1,2 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z FUS oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, poprzez błędne przyznanie wnioskodawcy prawa do emerytury od 1 września 2012r., podczas gdy wnioskodawca nie spełnia warunków do jej przyznania.

Wskazując na wyżej wymienione zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł, że Sąd Okręgowy dysponował świadectwem wystawionym przez Kombinat Budowlany w C. w dniu 31 grudnia 1989 r., w ostatnim dniu pracy wnioskodawcy w tej firmie. Z treści świadectwa pracy wynika, w sposób nie mogący budzić żadnych wątpliwości, że wnioskodawca był zatrudniony w Kombinacie w okresie od dnia 1 sierpnia 1969r. do dnia 31 grudnia 1989r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego, przy czym na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego był zatrudniony w Agencji nr (...) przy Kombinacie Budowlanym w C. od 1 września 1989r. do dnia 31 grudnia 1989r. (oddelegowanie). Z innych dokumentów dołączonych do wniosku, tj. kart wynagrodzeń wynika, że wnioskodawca jako kierowca samochodu ciężarowego pracował dopiero od dnia 1

stycznia 1984r., nie zaś jak błędnie ustalił Sąd Okręgowy od maja 1980r., kiedy to ukończył kurs prawa jazdy kategorii C.

Wnioskodawca natomiast, wbrew ustaleniom Sądu I instancji, w odwołaniu od decyzji twierdził, że pracował jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3.5 tony już od 1975r., a zatem w okresie, w którym według ustaleń Sądu I instancji nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami ciężarowymi dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3.5 tony i prowadził samochód dostawczy.

Ponadto apelujący zauważa, że w odwołaniu wnioskodawca podnosił, że od 1975 r. przeszedł do pracy w Agencji transportu nr 2 przy Kombinacie i pracował w niej do końca 1989r. Natomiast ze świadectwa pracy wynika, że pracę w Agencji nr (...) świadczył jedynie w okresie od 1 września 1989r. do 31 grudnia 1989r., a więc zaledwie przez 4 miesiące. Twierdzenia wnioskodawcy podporządkowane są jego roszczeniom i nie pozostają w zgodności nawet ze stanem faktycznym ustalonym przez Sąd Okręgowy, a z którymi to ustaleniami też nie można się zgodzić z powołanych wyżej względów.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna z tego względu, że z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie wynika, by wnioskodawca miał 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Jak wynika z akt sprawy Z. C. legitymuje się okresem ubezpieczenia wynoszącym łącznie 26 lat, 9 miesięcy i 11 dni okresów składkowych i nieskładkowych, a na wymagane 15 lat pracy wykonywanej w szczególnych warunkach Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił 7 lat, 8 miesięcy i 21 dni w Kombinacie Budowlanym w C. od 1 stycznia 1984r. do 31 grudnia 1989r. oraz od 2 stycznia 1990r. do 6 maja 1992r. w Agencji Nr (...) Budownictwa (...) w C. (z wyłączeniem okresów urlopów bezpłatnych od 7 października 1990r. do 10 stycznia 1991r. i od 9 lipca 1991r. do 11 listopada 1991r. i zasiłków chorobowych po 15 listopada 1991r. – 11 dni) na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Natomiast Sąd Okręgowy w swym orzeczeniu zmieniającym decyzję organu rentowego i przyznającym Z. C. prawo do emerytury od dnia 1 września 2012r., stwierdził, że wnioskodawca przez okres ponad 15 lat, wykonywał pracę w warunkach szczególnych. Sąd meriti bowiem ustalił, że wnioskodawca od maja 1980r. rozpoczął pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, którą wykonywał w Kombinacie Budowlanym w C. do dnia 31 grudnia 1989r.

Sąd Apelacyjny podziela te ustalenia Sądu pierwszej instancji, jednakże zaliczenie ubezpieczonemu do okresu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Kombinacie Budowlanym w C. od 1 maja 1980r. do 31 grudnia 1989r. (co stanowi 9 lat i 8 miesięcy), nie zmieniło sytuacji wnioskodawcy. Z. C. bowiem, przy uwzględnieniu powyższego okresu do udowodnionych przed organem rentowym okresów pracy w szczególnych warunkach od 2 stycznia 1990r. do 6 października 1990r. (9 miesięcy i 4 dni), od 11 stycznia 1991r. do 8 lipca 1991r. (5 miesięcy i 27 dni) i od 12 listopada 1991r. do 6 maja 1992r. (5 miesięcy i 24 dni) w Agencji Nr (...) Budownictwa (...) w C. łącznie z 11 dniami zasiłków chorobowych po 15 listopada 1991r. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 23.04.2010r. II UK 313/09, OSNP 2011/19-20/260), udowodnił jedynie 11 lat, 4 miesiące i 25 dni pracy w szczególnych warunkach. Tym samym wnioskodawca nie legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach i w konsekwencji nie spełnił wszystkich ustawowych przesłanek nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku zawartych w art. 184 w zw. z art. 32 ust. 1 i 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W tym stanie rzeczy, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.